

ИКОНА
НА ПРЕСВЕТА БОГОРОДИЦА
„ПОЧАЄВСКА“

(Празнува се на 23 јули/5 август
и на 8/21 септември.)

Молитви към Пресвета Богородица

Към Тебе, Майко Божия, молитвено прибягваме ние, грешните, като си припомним Твоите чудеса и се каем за прегрешенията си. Знаем, Владичице, че не подобава на нас, грешните, да молим за нещо друго, освен за едно - да прости Праведният Съдия нашите беззакония. Всичко, което сме претърпели в този живот - скърби, бедност и болести, е плод на нашите грехопадения и е допуснато от Бога, за да поправим своя живот. Затова в скръбта си прибягваме към Твоето застъпничество, Пречиста Дево, и с умилено сърце Ти зовем: Не си спомняй, Преблага, нашите беззакония, но издигни всечестните Си ръце към Твоя Син и Бог, за да ни прости лошите дела, да не отвърне от нас лицето Си и да не ни отнеме Своята благодат, съдействаща за нашето спасение.

О, Владичице, бъди Ходатайка за спасението ни, не се отвърщай от нашето малодушие, но милостиво чуй молитвените ни вопли, които възнасяме пред Твоя чудотворен образ. Просвети с умиление нашия ум, укрепи вярата ни, утвърди надеждата ни, удостой ни да получим благодатния дар на любовта, та чрез тези дарования, Пречиста, а не чрез болести и скърби, да бъдем напътствувани към спасението. Избави нас, немощните, от връхлитащите ни беди и теготи, от човешки клевети и тежки болести, като пазиш душите ни от униние и отчаяние. С Твоето ходатайство, Владичице, дарувай мир и благоустроение на християнския род.

Утвърди Православната вяра в нашата страна и в целия свят. Не допускай да оскъдне Светата Съборна и Апостолска Църква, запази навеки непоколебими установленията на св. отци и спаси от рова на погибелта всички, които прибягват към Тебе. Заблудените от ереси наши братя и загубилите поради греховни страсти спасителната вяра обърни отново към истината, като им даруваш покаяние, та заедно с нас да се поклонят на Твоя чудотворен образ и да изповядат Твоето застъпничество.

Сподоби ни, Пресвета Владичице Богородице, още в този живот да видим тържеството на истината чрез Твоето застъпничество и ни удостой преди смъртта с благодатна радост, та всички с благодарност, ведно с ангелите, пророците, апостолите и всички светии, да прославяме Твоето милосърдие и да въздаваме слава, чест и поклонение на Бога, възпяван в Троица - Отца и Сина и Светия Дух във вечните векове. Амин!

История на чудотворната Икона

Тази икона е една от най-почитаните светини в Русия. Около 1340 г. на Почаевската планина, където сега се намира Успенската Почаевска лавра, се заселили двама монаси. Веднъж след обичайната молитва един от тях се изкачил на планината и видял там Божиата Майка, цялата в огнено сияние. Той веднага повикал своя събрат, за да му покаже дивното чудо. Свидетел на небесното видение станал и един овчар, който пасял стадото си наблизо. Върху камъка, където стояла Пресвета Богородица завинаги останал отпечатък от Нейната стъпка, изпълнен с кристално чиста вода. Тази вода има благодатна сила да изцелява от болести и макар че многобройните поклонници постоянно черпят и пият от нея, стъпчицата остава винаги пълна с вода.

През XVI в. Константинополският митрополит Неофит посетил имението на живеещата недалеч от Почаев благочестива болярка Анна Гойска. Той ѝ оставил за благословение иконата на Пресвета Богородица, която носел със себе си от Константинопол. Скоро забелязали, че от иконата излиза сияние, а когато след молитва пред нея слепороденият брат на Анна прогледнал, тя предала иконата на монасите, живеещи на Почаевската планина. Светата икона била поставена в специално построен на скалата храм „Успение Богородично“ и продължила да извършва дивни чудеса. По-късно на това място бил основан Почаевският манастир.

През лятото на 1675 г., по време на една от руско-турските войни, светата обител била обсадена. Игуменът призовал монасите да се обърнат с гореща молитва към Пресвета Богородица. Докато пред чудотворната икона отслужвали акатист, над храма се появило чудно видение - сияеща по-ярко от слънцето, Божията Майка простирала Своя омофор над Почаевската обител. Обезумели от страх, турците започнали да пускат стрели срещу Небесната Царица, но стрелите се връщали обратно и ги поразявали. Ужасени, нападателите побягнали назад. Някои от тях, потресени от чудото, приели Православие и останали завинаги в Лаврата.

КОНЕЦ И БОГУ СЛАВА!

БИБЛИОТЕКА

“ПРАВОСЛАВНО ХРИСТИЯНЧЕ”